

အပ္ပမာဒ ဓမ္မလက်ဆောင်
သောတာပတ္တိမဂ် ရူပွယ် ကျမ်းပြုဆရာတော်
အရှင်စန္ဒိမာ (အောင်လံ)

စာစဉ်-၄

နောင်တ

နောင်တဆိုသည့် ဝေါဟာရသည် မြန်မာလူမျိုးတို့ အတွင်း၌ သုံးနှုန်းသော စကားဖြစ်သည်။ သို့သော် နောင်တရပါပြီ ဟူသော အပြောကို လူတိုင်းမသုံးပါ။ လူမိုက်၊ လူပျင်း၊ လူဖျင်းနှင့် ပညာမဲ့သော သူတို့သာ သုံးစွဲသော စကားဖြစ်သည်။ နောင်တဟု ပြောဆိုသော စကားသည် မိမိမှားမိခဲ့သော အပြစ်က မိမိအား ဆိုးကျိုးပြန်ပေးသဖြင့် ထိုဆိုးကျိုးအတွက် စိတ်မချမ်းသာဘဲ ပူပန်လာခြင်းကြောင့် ပြောဆိုသော စကားဖြစ်သည်။

အချိန်ဖြုန်းခဲ့မိခြင်း၊ ဒေါသအလျောက် ပြုလုပ် ပြောဆိုမိခဲ့ခြင်း၊ လောဘအလျောက် လွန်လွန်ကျူးကျူး ပြုလုပ် ပြောဆိုမိခဲ့ခြင်း၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့် မပေါင်းဖော်မိခဲ့ခြင်း မာန်မာန ထောင်လွှားမိခဲ့ခြင်း စည်းကမ်းပျက်ခဲ့ခြင်း ကာမပိုင်တို့၌ ဖောက်ပြန်ခဲ့ခြင်း စသည့် အချက်တို့သည် မိမိအား မိတ်ပျက်မှု၊ စီးပွားပျက်မှု၊ သိက္ခာကျမှု၊ အရက်ရမှု၊ လူကြား မဝင်ဆံ့မှု၊ လူ့အောက်ကျမှု၊ အချိန်ဆုံးရှုံးမှုနှင့် ဆင်းရဲမှုများ ဖြစ်စေသည်။ ထိုအခါ မျက်နှာညှိုးငယ်စွာ ပူပန်မှု ဖြစ်လာသဖြင့် ထိုအမှားတို့အတွက် နောင်တရခြင်း ဖြစ်သည်။

အထက်ပါ နောင်တရစေလိုမှုများတွင် ကုစား၍ရသော နောင်တနှင့် ကုစား၍မရသော နောင်တဟူ၍ နှစ်မျိုး ရှိသည်။ အချို့အချိန်ရရှိသေး၍ ပြန်လည်ကုစားနိုင်သော နောင်တတို့ကို ပြန်လည်ပြုပြင်ခြင်း၊ ကြိုးစားခြင်း၊ တောင်းပန်ခြင်း၊ အလျော်ပေးခြင်းတို့ဖြင့် ပြန်လည်ကုစားနိုင်ပြီး ကျေနပ်မှု၊ စိတ်ချမ်းသာမှုတို့ ပြန်လည်ရရှိသည်။

မြတ်စွာဘုရား သက်ရှိထင်ရှားရှိစဉ်က သူဌေးသား သောရေယျသည် သျှင်မဟာကစ္စည်း ကို ပြစ်မှားမိ၍ ယောက်ျားလေးဘဝမှ မိန်းကလေး ဘဝသို့ ပြောင်းသွားပြီး အိမ်ထောင်ကျခါ ကလေးနှစ်ယောက်ပင် ရခဲ့သည်။ ထိုအခါ မိမိ အမှားကို နောင်တရပြီး သျှင်မဟာကစ္စည်းထံ ပြန်လည်တောင်းပန် သဖြင့် ယောက်ျားလေး ဘဝသို့ ပြန်လည် ရောက် ရှိ သွားခဲ့သည်။ ဤကဲ့သို့ အချိန်မှီ ပြန်လည်ကုစား နိုင်သဖြင့် နောင်တရမှုများ ပြေပျောက်ကြသည်များလည်း ရှိသည်။

ဒေဝဒတ်သည် မာန်မာနဖြင့် ငါသည်လည်း ဘုရင့်အနွယ် သျှင်အနုရုဒ္ဓါ သျှင်အာနန္ဒာ စသည်တို့သည်လည်း မင်းမျိုးဖြစ်ပါလျက် ဒါယကာ ဒါယိကာမတို့သည် သျှင်အနုရုဒ္ဓါ၊ သျှင်အာနန္ဒာ စသော မထေရ်များကိုသာ သတင်းမေးပြီး ငါ့ကိုသတင်းမမေးဘူးဟု ၍ မနာလိုခြင်း လာဘ်လာဘ မျှော်ကိုးခြင်း ပရိတ်သတ် အခြံအရံများလို ၍ မြတ်စွာဘုရားထံ ပရိယာယ်သုံးလျက် ရဟန်းအပေါင်းကို အုပ်ချုပ်ရန် တောင်းခံခြင်း မင်းကိုးကွယ်ခံလို ၍ အဇာတသတ်ကို ဖခင်အား သတ်ခိုင်းပြီး ငါက ဘုရားသတ်မည် ဟု ပြောဆို တိုက်တွန်းခြင်း မြတ်စွာဘုရား ရှင်အား ကျောက်မောင်းဆင်၍ သေကြောင်းကြံစီခြင်း နာဠာဂီရိဆင်အား အရက်တိုက်၍ မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို လုပ်ကြံစေခြင်း၊ မြတ်စွာဘုရား ထက်ပို၍ စည်းကမ်းကောင်းသည်ဟု သဘောပြုရန် ဘုရားအလိုတော်မကျသော ပညတ်ငါးမျိုးတောင်းခံခြင်း သံဃာ အသင်းခွဲခြင်း စသော အပြစ်ကြီး လွန်းလှသော ကံတို့ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို ပြစ်မှားမိခဲ့သည်။ အိုမင်းလာပြီး တပည့်များ၏ နိပ်စက်ခြင်းကို ခံစားရသည်။ ထိုအခါ နောင်တရသဖြင့် မြတ်စွာဘုရားထံ တောင်းပန်ရန် ဝေါယာဉ်နှင့်လာရာ ဇေတဝန် ကျောင်းအနီး ရေကန်၌ ရေချိုးရန် ဆင်းသည့်အခါ ခန္ဓာကိုယ်၌ အလွန်ပူပြင်းသော မီးလောင်ဘိသကဲ့သို့ ဖြစ်ကာ အရှင်လတ်လတ်မြေမျိုခြင်း ခံရသည်။ ဒေဝဒတ်သည် နောင်တရသော်လည်း ထိုနောင်တရခြင်းသည် ပြန်လည် ကုစားခွင့်မရသော နှောင်းနှောင်းတ ဖြစ်သည်။

သုပ္ပဗုဒ္ဓမင်းသည်လည်း သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား ဂေါတမဘုရားသည် ငါ၏ သမီးတော်ကို စွန့်ပစ်လျက် တောထွက်သွားသည်၊ ငါ၏ သားတော် ဒေဝဒတ်ကိုလည်း ရဟန်းပြုပေးပြီး ရန်သူကဲ့သို့ သဘောထား ပြုမူသည်ဟု အထင်လွဲကာ မကျေနပ်ခြင်းတို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားအား ရန်ငြိုးဖွဲ့လေ၏။ မြတ်စွာဘုရားရှင် ဆွမ်းမရနိုင်ရန် အတွက် မြတ်စွာဘုရားရှင် ဆွမ်းခံရာ လမ်း၌ လမ်းပိတ်ဆိုမှုကို ပြုလုပ်သည်။ ကြီးလေးသော အကုသိုလ် အမှုကို ပြုလုပ်လေသည်။ ဤ အကုသိုလ်ကံကြောင့် သုပ္ပဗုဒ္ဓမင်း၏ အပြစ်သည်လည်း ကုစားရန် အခွင့် မရရှိတော့ပါ။

နန္ဒိယ သူဌေးကြီးသည် မြတ်စွာဘုရားရှင်အား ကျောင်းဆောက်လှူခြင်း၊ သံဃာတော်နှင့် ဖုန်းတောင်းယာစကာတို့အား အလှူဒါန စိတ်အားထက်သန်စွာ လှူဒါန်းစွန့်ကြဲခြင်းကို ဇနီးဖြစ်သူ ရေဝတီသည် အလွန်မှ တွန်တိုနေသည်။ နန္ဒိယ သူဌေးကြီး မရှိသည့်အခါ သံဃာတော်တို့နှင့် ဖုန်းတောင်းယာစကာတို့ အလှူခံလာလျှင် နှင်ထုတ်မောင်းထုတ်သည်။ နန္ဒိယ သူဌေးကြီး သေဆုံးသွားပြီးနောက် လုံခြုံအောင် ပိတ်ဆို့ထားသော ရေဝတီ၏ တိုက်ခန်းကို ဘီလူးတို့က ဖောက်ထွင်း၍ ရေဝတီကို နတ်ပြည်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားပြီး အလွန်မှ အံ့ဩဘွယ်ရာ ကောင်းလောက်အောင် တင့်တယ် ခမ်းနားသော နန္ဒိယ သူဌေးကြီး၏ ဘုံဗိမ္မာန်ကို ပြသောအခါ ရေဝတီသည် ထိုဘုံဗိမ္မာန်မျိုးကို ခံစားစံစားခြင် လာသည်။ ထိုအခါ ရေဝတီက ဒီလိုဘုံဗိမ္မာန်မျိုး ရရှိလိုပါ၍ အလှူဒါန ပြုလုပ်ရန် နတ်ဘီလူးတို့အား လှူပြည်သို့ ပြန်ပို့ပါဟု တောင်းခံပါသည်။ ထိုအခါ နတ်ဘီလူးတို့က ရေဝတီ သင့်အတွက် အချိန်မရှိတော့ဘူးဟု ဆိုကာ ရေဝတီအား ငရဲပြည်သို့ ပစ်ချလိုက်သည်။ ရေဝတီ၏ နောင်တသည်လည်း ကုစားရန် အခွင့်မရတော့ပါ။

အိုယောဂီ အပေါင်းတို့ ယောဂီတို့သည် လောက၌ နောင်တရစရာများ ဖြစ်စေသည့် အပြစ်များ ကျူးလွန် မိထားစရာတွေ ရှိနေကြပါသလားဟု မိမိကိုယ်ကို အချိန်မှီ ပြန်လည် ဆန်းစစ်ကြပါ။ အရိယာ သူတော်ကောင်းတို့ အပေါ်၌ နှလုံးသွင်းမှားမှု ပြစ်မှားမှုတို့သည် အလွန်မှ ကြီးလေးသော အပြစ်များခံစား ရပါသည်။ အချို့ အပြစ်များမှာ ကိုယ်တွေ့မဟုတ်ဘဲ သူတစ်ပါး ပြောဆိုသည်ကိုပင် မိမိဉာဏ်နည်းမှကြောင့် ယုံကြည်၍ ပြစ်မှားမှုများလည်း ရှိတတ်ကြသည်။ အထက်ဖော်ပြခဲ့ပြီးသော နောင်တရစေမှုများကို မပြုလုပ်မီဘို့ အထူးသတိပြုကြပါ။ အကယ်၍ ပြုလုပ်မိခဲ့လျှင်လည်း အချိန်မီ ကုစားကြပါ။ မိမိတို့ ကိလေသာ မကုန်ခမ်းသေးသ၍ ရှေ့ဆက်ရမည့် ဘဝတွေ ရှိနေဦးမည်။ ထိုဘဝတွေ၌ အပါယ်လေးပါးကျစေသည့် အမှုများကို မပြုလုပ်မီဘို့ စောင့်ထိန်းရန်နှင့် ရှေ့ဆက်ရမည့်ဘဝ၏ ပြည့်စုံမှု အတွက် နောင်တမရရန် တတ်စွမ်းနိုင်သမျှ ဒါနပြုရမည်။ အနည်းဆုံး သရဏဂုဏ် သုံးပါးနှင့် ငါးပါးသီလ စောင့်ထိန်းရမည်။ ယခုဘဝသေဆုံးခါနီးအချိန် ၌ သေအောင် သတ်နေသည့် ခန္ဓာ၏ နှိပ်စက်မှုနှင့် ကြုံတွေ့ရသည် အခါ နောင်တ မရဘိုလိုသည်။ အကယ်၍ ပြင်းထန်သော ဒုက္ခ ဝေဒနာနှင့် ရင်ဆိုင်ရသည့်အခါ ထိုဒုက္ခမှ မလွန်မြောက်လျှင် (ဝါ) ဒုက္ခဝေဒနာမှ မခွာနိုင်လျှင် ပြေးစရာမြေမရှိ လှုပ်စရာနေရာ မရှိတော့ဘဲ အလွန်မှ အကျဉ်းအကြပ်တွေ့ပြီး ဆင်းရဲဒုက္ခ ခံစားရတော့မည်။ ဤကဲ့သို့ ဒုက္ခခံစားရခြင်းမှာ သာသနာနှင့်ကြုံတွေ့၍ မိမိလည်း လူဖြစ်ပြီး တရားကျင့်ကြံမှု၌ အလေးမထားခံမှု သူတော်ကောင်းတို့ထံ မဆည်းကပ်မှု၊ ကာမဂုဏ်၌ လွန်ကျူးမှု၊ တရားကျင့်ရမှာကို ပျင်းရိမှု၊ မိမိရရှိသော ရာထူး၊ ပညာ၊ အခြံအရံ၊ ရတနာတို့၌ လွန်လွန် ကြူးကြူး

တပ်မက်ကျေနပ်မှုတို့ကြောင့် ဖြစ်သည်။ အချို့မှာကား တရားကျင့်ကြံသော်လည်း အချိန်တိတိနှင့် သက်သာချောင်ချိစွာ ကျင့်လိုခြင်း၊ ဆရာကောင်းနှင့် မဆည်းကပ်ခြင်း စသော အပြစ်တို့ကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထိုအခါကျမှ ကယ်ကြပါဦး၊ ကူညီကြပါဦး၊ ဒီလိုလုပ်ပေးပါဦး၊ နည်းနည်းလေး မရွှေ့ပေးပါဦး၊ ပုလွန်းလို အေးအောင် လုပ်ပေးကြပါဦး၊ ထူပေးပါဦး၊ လှဲပေးပါဦး၊ ရေလေး တစ်ပေါက်လောက် တိုက်ပေးပါဦး၊ မကယ်နိုင်ကြတော့ဘူးလား စသည်ဖြင့် မျက်နှာငယ်စွာ တောင်းခံနေရတော့သည်။ ထိုအခါကျမှ တဏှာအလိုက် ငါ့အကြိုက်ပေးပြီး ချောင်ချောင် ကျင့်ကြံခဲ့၍ ဒီဒုက္ခ မကျော်လွှားနိုင်ပါလားဟု နောင်တရလေတော့သည်။ သို့သော်ထိုသူ၏ နောင်တသည်ကား နှောင်းခဲ့ပြီဖြစ်၍ ကုစားရန် အချိန်မရှိတော့ပေ။

ထိုကြောင့် ထိုနောင်တရစရာများစွာ ရှိသည်ထဲတွင် တောင်းပန်ကုစားရန်လည်း မရ၊ သေမင်း၏ ပြင်းထန်စွာ ရက်စက်ခြင်းကို ခံရစေသည့် နှောင်းနှောင်းတမျိုး မရရှိကြရန် အထူးသတိထားသင့်ပေသည်။

အပါယ်လေးပါးသို့ ကျရောက်စေသည့် အပြစ်များကိုလည်း နောင်တမရအောင် သတိထားရဦးမည်။ လူတို့မြင်တွေ့နေရမှုတွင် နွားတစ်ကောင်ကို ဉာဏ်ဖြင့်ကြည့်ပါက အရှင်လတ်လတ် ချုပ်နှောင်ထားလျက် ပြင်းထန်စွာ အသင်းခံရသည့်ဒုက္ခ၊ နှာနရိုးကို ဝါးချွန်ဖြင့် ထိုးဖောက်၍ နဖားကြိုးထိုးခံရခြင်းဒုက္ခ၊ ကျောပူ ခွာပူ သွားရခြင်းဒုက္ခ၊ နေညှမရွေး အခိုင်းခံရခြင်း ဒုက္ခ ဝန်လေး ဝန်ပေါသည်ဟူ၍ ရွေးချယ်ခွင့်မရသည့်အပြင် ခဏနားချင်ပါသေးသည်ဟူ၍ တောင်းပန်လိုမှရ ရှောင်တိမ်း၍ မရသော ဒုက္ခ၊ စူးထိုးခံရခြင်း ကြိမ်နှင့်အရိုက်ခံရခြင်းဒုက္ခ၊ မှက်ကိုက်၊ မွှားကိုက်၊ မျော့ကိုက်သော်လည်း မိမိကိုယ်တိုင် မဖယ်ရှားနိုင်ဘဲ သွေးစုပ်ခံရခြင်း ဒုက္ခ ဆူဆဲကြိမ်းမောင်း ခံရခြင်းဒုက္ခ ကြမ်းတမ်းသော မြေကြီးပေါ်တွင် အိပ်ရသောဒုက္ခ အင်အား နည်းလာသည့်အခါ နွားသတ်ရုံ၌ အရှင်လတ်လတ် အသတ်ခံရသည့်ဒုက္ခ၊ စသည့်များစွာသော ဒုက္ခတို့သည် ရခဲလှသော လူ့ဘဝ ကြံခဲလှသော သာသနာနှင့် တွေ့ကြုံခဲ့စဉ်က သူတော်ကောင်းတို့ ဆုံးမခြင်း၊ ဖိတ်ခေါ်ခြင်းတို့အား ဂရုမပြုဘဲ လင်ကျွေးမှု၊ မယားကျွေးမှုနှင့် သားသမီးတို့၏ စားဝတ်နေရေး တစ်ခုတည်းကိုသာ အာရုံပြုလျက် ငါရုန်းမှ ဖြစ်မည်ဟူ၍ ဝန်ထမ်းမှုပြုခဲ့သော အပြစ်တို့ကို ကြွေးဆပ်နေရခြင်းဖြစ်သည်။ သံဃာမြင်လိုလည်း သံဃာမှန်း မသိတော့ တရားသံကြားတော့လည်း တရားမှန်းမသိတော့ အမျှပေးဝေသံကြားတော့လည်း သာဓုမခေါ်နိုင်တော့ပါ။ ထိုဒုက္ခမျိုးစုံ ခံရခြင်းကိုလည်း နောင်တရ ကောင်းသည်ဟူ၍ မသိနိုင်သည့်အပြင် ကုသိုလ်တရားကိုလည်း မပြုနိုင်တော့ပေ။

ထိုကြောင့် မိမိကိုယ်ကိုမိမိ နောင်တမရအောင် ကြိုးစားကြပါ။ မိမိကိုယ်တိုင် ပေါက်မြောက်အောင် ကျင့်ကြံအားထုတ်ထားသော ဆရာကောင်းနှင့် နောင်တမရအောင် တရားအားထုတ်ကြပါဟူ၍ တိုက်တွန်းအပ်ပါသတည်း။ ။